

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 13Csp/8/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719200813
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Kuruc
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2020:8719200813.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad, sudcom JUDr. Petrom Kurucom, v právnej veci žalobkyne Q. W. (V. Z.), K.. X.X.XXXX, I. O. V., I.. Č.. O. V., V. XXXX/XX, zast. Beňo & partners advokátska kancelária, s. r. o., Námestie svätého Egídia 40/93, Poprad, IČO: 44250029, proti žalovanej POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35807598, v konaní o zaplatenie bezdôvodného obohatenia vo výške 6.000,-- eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 3.944,34 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 17.4.2019 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobkyňa m á n á r o k na náhradu trov konania voči žalovanému v rozsahu 32 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou doručenu súdu dňa 12.2.2019 žiadala, aby súd zaviazal žalovaného k zaplateniu bezdôvodného obohatenia vo výške 6.000,-- eur s 8,09 % ročným úrokom z omeškania odo dňa podania žaloby do zaplatenia. Uviedla, že so žalovaným uzavrela zmluvu o úvere pod. č. XXXXXXXX, na základe ktorej jej žalovaný poskytol úver vo výške 14.000,-- Sk (464,71 eur) s tým, že žalovanému mala vrátiť sumu 27.360,-- Sk (908,19 eur), a to v pravidelných 12 mesačných splátkach. Úverová zmluva bola formulárovou zmluvou, ktorej obsah žalobkyňa nemohla nijako ovplyvniť. Poukázala na to, že zmluva neobsahovala ročnú percentuálnu mieru nákladov (ďalej len RPMN), preto sa úver považuje za bezúročný a bezpoplatkový. Rovnaký právny názor vyslovil súd aj vo veci sp. zn. 18C/79/2015. Na pojednávaní uviedla, že v prospech účtu súdneho exekútora zaplatila celkovo sumu 5.631,74 eur a má nárok na vrátenie tejto sumy po odpočítaní pôvodnej istiny vo výške 464,72 eur, pričom na túto istinu ešte pred začatím exekúcie zaplatila sumu 302,72 eur. V rámci exekúcie časť sumy vo výške 1.525,41 eur zaplatila na trovách konania, avšak aj tento nárok považuje žalobkyňa za bezdôvodné obohatenie, hoci bol príjmom súdneho exekútora, nakoľko tieto trovy by nemohli byť vymožené, pokiaľ by žalovaný ako oprávnený nezačal exekučné konanie a nevedol neoprávnenú exekúciu. Má za to, že za neoprávnenú exekúciu zodpovedá ten, na základe ktorého bola vedená a nie ten, kto ju z poverenia súdu vykonáva, preto aj exekučné trovy sú bezdôvodným obohatením voči žalovanému.

2. Žalovaný v písomnom vyjadrení doručenom súdu dňa 15.1.2020 uviedol, že spornú zmluvu o úvere nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch, preto nie je namieste vzťahovať na ňu výlučne ustanovenia Občianskeho zákonníka. Podľa žalovaného zmluva o úvere je zmluvou, ktorá sa má posudzovať len podľa Obchodného zákonníka, pretože v čase uzavretia zmluvy sa táto zmluva považovala za absolútny obchod. Uviedol, že od 31.12.2007

Zákon o spotrebiteľských úveroch č. 258/2001 Z. z. obsahoval chybný vzorec na výpočet RPMN, čo povinnosť uvádzať tento údaj veľmi relativizuje. Okrem toho do RPMN sa nezahŕňali zmluvné sankcie (ani úrok z omeškania) a z poplatkov prichádzal do úvahy poplatok, platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytnutím úveru. Poplatok dojednaný v predmetnej zmluve o úvere takúto povahu nemá a nárok na jeho zaplatenie je prípadným neuvedením RPMN nedotknutý. Dlužník podpísaním zmluvy o úvere vyjadril svoj súhlas so zmluvnými podmienkami, t. j. okrem iného aj s bodom 6 Všeobecných podmienok poskytnutia úveru, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, v zmysle ktorého v prípade, ak sa stane splatný celý dlh naraz, zaväzuje sa dlžník zaplatiť veriteľovi i úrok z omeškania vo výške 0,25 % z dlžnej sumy za každý deň omeškania odo dňa, keď sa stal splatným celý dlh, až do jeho uhradenia.

3. Podľa žalovaného zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon, pretože žalobkyňa plnila na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, ktorá nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod naplnenia z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Žalovaný namietol tiež premičanie nároku, pretože podľa neho nejde o úmyselné bezdôvodné obohatenie, pretože by musel byť preukázaný priamy alebo nepriamy úmysel. Zmluva o úvere bola uzavretá v zmysle Obchodného zákonníka. Žalovaný skutočne požadoval za poskytnutie peňažných prostriedkov odplatu vo forme úrokov za poskytnutý úver, keďže je to činnosť, ktorou sa žalovaný v čase uzavretia zmlúv o úvere zaoberal a na ktorú mal oprávnenie, nakoľko žalovaný mal v predmete podnikania aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov, čo medzi stranami sporné nebolo. Táto skutočnosť však nedokazuje úmysel žalovaného získať bezdôvodné obohatenie, žalovaný v čase uzavretia zmlúv o úvere nemohol mať vedomosť, ani predpokladať to, že o niekoľko rokov môže byť predmetná zmluva o úvere posúdená ako zmluva o spotrebiteľskom úvere, ktorá neobsahuje podstatné náležitosti podľa Zákona o spotrebiteľských úveroch. Navrhol preto žalobu zamietnuť.

4. Z vyjadrení strán a z pripojených listinných dôkazov, najmä z obsahu zmluvy o úvere, obsahu spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 18C/79/2015, obsahu spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 19Er/290/2007, prehľadu zrážok vykonaných žalobkyňou, prehľadu splátok a správ súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., súd zistil nasledovný skutkový stav:

5. Dňa XX.X.XXXX uzavreli strany sporu zmluvu o úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobkyňi úver vo výške 14.000,-- Sk (464,71 eur) s tým, že žalobkyňa mala vrátiť túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 13.360,-- Sk (443,47 eur), teda celkovo mu mala zaplatiť sumu 27.360,-- Sk (908,19 eur). Dlžnú sumu mala vrátiť v 12 mesačných splátkach po 2.280,-- Sk (75,68 eur).

6. V konaní vedenom na Okresnom súde Poprad pod sp. zn. 18C/79/2015 sa žalobkyňa domáhala určenia, že zmluva o úvere zo dňa XX.X.XXXX (uzavretá pod č. XXXXXXXX) je bezúročná a bez poplatkov. Okresný súd Poprad rozsudkom č. k. 18C/79/2015-111 zo dňa 23.10.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove č. k. 22Co/35/2019-157 zo dňa 30.4.2019 rozhodol, že zmluva o úvere č. XXXXXXXX zo dňa XX.X.XXXX je bezúročná a bez poplatkov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňom 31.5.2019.

7. Z predloženého prehľadu splátok mal súd preukázané, že do začatia exekúcie žalobkyňa zaplatila splátky 4 x 75,68 eur, t. j. spolu sumu 302,72 eur. V rámci exekúcie vedenej u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, PhD., pod č. EX 2891/07, bola vymožená suma 4.106,33 eur, ktorá bola zaslaná žalovanému a trovy exekúcie boli vymožené v sume 1.525,41 eur. Po zastavení exekúcie súdny exekútor obdržal ešte jednu platbu vo výške 14,31 eur dňa 14.1.2020, ktorá bola vrátená povinnej poštovou poukážkou na korešpondenčnú adresu.

8. Z obsahu spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 19Er/290/2007 vyplýva, že na návrh žalovaného doručený súdному exekútorovi dňa 9.8.2007 bolo začaté exekučné konanie, pričom exekučný titulom bol rozsudok stáleho rozhodcovského súdu spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s., Karloveské rameno 8, Bratislava, sp. zn. SR 2616/07, zo dňa 20.4.2007. Z prehľadu splátok (čl. 29) vyplýva, že v rámci exekúcie bola žalovanému uhradená prvá platba dňa 6.2.2015 v sume 1.034,46 eur a následne mu už bola pravidelne zasielaná časť vymoženej sumy. Uznesením Okresného súdu Poprad č. k. 19Er/290/2007-51 zo dňa 10.12.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňom 28.12.2019, bola exekúcia zastavená. Z obsahu odôvodnenia uznesenia vyplýva, že k zastaveniu exekúcie došlo z dôvodu,

nakoľko rozhodcovský rozsudok, na podklade ktorého bolo vedené exekučné konanie, nie je spôsobilým exekučným titulom, keďže sa nestal vykonateľným a nespĺňa podmienky materiálne vykonateľného exekučného titulu, lebo bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky (odsek 40 odôvodnenia).

9. Podľa § 451 ods. 1 Zák. č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 13.4.2006 do 28.2.2007) kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

10. Podľa § 451 ods. 2 cit. zákona bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

11. Podľa § 100 ods. 1 cit. zákona právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110)). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

12. Podľa § 107 ods. 1 cit. zákona právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil.

13. Podľa § 107 ods. 2 cit. zákona najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

14. Podľa § 497 Zák. č. 513/1991 - Obchodného zákonníka (účinného od 1.8.2005 do 31.1.2007) zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 2 písm. a/ Zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch (účinného od 1.7.2006 do 31.12.2017) zákon sa nevzťahuje na zmluvy o poskytnutí úveru na účely nadobudnutia existujúcich alebo projektovaných nehnuteľností, dodatočné alebo ďalšie stavebné úpravy dokončených stavieb a ich údržbu.

16. Podľa § 4 ods. 1 cit. zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná.

17. Podľa § 4 ods. 2 cit. zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí obsahuje najmä

a) sumu, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov; ak je to možné, treba uviesť aj súčet týchto platieb s upozornením na možnosť účtovania kompenzácie ušlých výnosov, ak veriteľ chce túto možnosť využiť,

b) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje,

c) cenu tovaru alebo poskytnutej služby,

d) identifikáciu vlastníka, ak vlastníctvo neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva spotrebiteľom,

e) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

f) meno a adresu spotrebiteľa,

g) ročnú percentuálnu mieru nákladov; ak nie je uvedená, spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov,

h) podmienky závislé od objektívnych skutočností, pri ktorých splnení môže byť upravená ročná percentuálna miera nákladov,

i) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c/, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; ide o určenie podmienok, za ktorých musí spotrebiteľ zaplatiť zvýšené náklady. Uvedie sa výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad.

18. V prejednávanej veci sa žalobkyňa domáha vydania bezdôvodného obohatenia v sume 6.000,-- eur, a to z dôvodu, že zmluva o úvere č. XXXXXXXX, ktorú uzavrela so žalovaným dňa XX.X.XXXX, sa má považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Žalobkyňa tvrdí, že všetko čo zaplatila nad rámec úverovej istiny je bezdôvodným obohatením na strane žalobcu. Medzi stranami nebolo sporné, že na základe

uvedenej úverovej zmluvy žalovaný poskytol žalovanej úver vo výške 464,71 eur a taktiež nebolo sporné, že žalobkyňa uhradila štyri splátky v celkovej výške 302,72 eur, a že v exekučnom konaní bola celkovo vymožená suma 5.631,74 eur. Z tejto sumy bola oprávnenému poukázaná čiastka vo výške 4.106,33 eur a súdny exekútor si ponechal sumu 1.525,41 eur z titulu trov exekúcie.

19. V zmysle § 451 ods. 1 Obč. zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Ust. § 451 ods. 2 Obč. zákonníka potom definuje za akých okolností sa majetkový prospech považuje za bezdôvodné obohatenie. Právny vzťah bezdôvodného obohatenia je samostatným záväzkovým právnym vzťahom, ktorý vznikne v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu. Žalobkyňa tvrdí, že zmluva o úvere je bezúročná a bez poplatkov, preto mala žalovanému vrátiť iba požičanú istinu. Plnenie, ktoré žalobkyňa poskytla nad rámec istiny, teda možno považovať za plnenie bez právneho dôvodu, čo by zakladalo dôvod na vydanie bezdôvodného obohatenia.

20. Obrana žalovaného v tomto spore je založená predovšetkým na argumentácii, že zmluva o úvere uzavretá so žalobkyňou, nie je zmluvou spotrebiteľskou, teda sa na ňu ani nevzťahoval Zák. č. 258/2001 Z. z., preto zmluva ani nemala obsahovať údaj o RPMN a ďalšie náležitosti. Argumentácia žalovaného je právne irelevantná vzhľadom na právoplatný rozsudok vo veci vedenej na Okresnom súde Poprad sp. zn. 18C/79/2015, kde sa súd vysporiadal so všetkými námietkami žalovaného. Súd konštatoval, že ide o zmluvu o spotrebiteľskom úvere a vzhľadom na chýbajúce náležitosti zmluvy rozhodol o tom, že predmetná zmluva je bezúročná a bez poplatkov. Keďže o tejto otázke už bolo právoplatne rozhodnuté, súd pri posudzovaní nároku žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia vychádzal z toho, že zmluva uzavretá stranami sporu je bezúročná a bez poplatkov, a preto ak žalobkyňa plnila žalovanému nad rámec istiny, išlo o plnenie bez právneho dôvodu.

21. Pokiaľ žalovaný v rámci obrany poukazoval aj na to, že zmluvnými stranami bol dohodnutý úrok z omeškania vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy, tak je potrebné uviesť, že predovšetkým žalobca nepreukázal v akej výške mu mal vzniknúť nárok na úrok z omeškania, a či úrok z omeškania mal byť zahrnutý v sumách uhradených žalovanou. Súd však dospel k záveru, že zo strany žalovaného ani nebolo preukázané riadne uzavretie dohody o výške úroku z omeškania, ktorý nie je obsiahnutý v zmluve, ale iba vo všeobecných podmienkach poskytnutia úveru, ktoré žalovaný súdu nepredložil a nepredložil tiež žiadny doklad o tom, že všeobecné podmienky poskytnutia úveru boli dané do dispozície žalobkyne. Aj v prípade, ak by žalovaný preukázal, že došlo k riadnej dohode o výške úroku z omeškania, tak je potrebné poukázať na to, že zmluva o úvere je zmluvou spotrebiteľskou v zmysle § 52 a nasl. Obč. zákonníka, teda s poukazom na ust. § 54 Obč. zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa.

22. Nárok veriteľa na úrok z omeškania je upravený v ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka, v zmysle ktorého výšku úroku z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis, ktorým je Nariadenie Vlády SR č. 87/1995 Z. z. V zmysle § 3 cit. nariadenia (v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy) bola výška úrokov z omeškania dvojnásobkom diskontnej sadzby určenej Národnou bankou Slovenska platnej k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. V čase uzavretia zmluvy bola táto sadzba vo výške 4,75 % ročne, teda úrok z omeškania mohol byť najviac vo výške 9,5 % ročne. Ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka je kogentným ustanovením, čo znamená, že zmluvné strany nemajú možnosť sa od tohto ustanovenia odchýliť. Podľa žalovaného mal byť dohodnutý úrok z omeškania vo výške 0,25 % denne z dlžnej sumy, čo predstavuje úrok 91,25 % ročne, teda vo výške, ktorá takmer desaťnásobne prevyšuje zákonný úrok z omeškania. Ak by teda aj žalovaný preukázal, že zmluvné strany platne uzavreli dohodu o úroku z omeškania, bolo by takéto zmluvné dojednanie v zmysle § 39 Obč. zákonníka neplatné, pretože svojim obsahom odporuje zákonu, konkrétne ust. § 517 ods. 2 Obč. zákonníka a vzhľadom na výšku úroku z omeškania odporuje dobrým mravom, keďže úrok z omeškania predstavuje viac ako 90 % ročne z dlžnej sumy.

23. Žalovaný tiež vzniesol námietku premlčania voči uplatnenému nároku. Premlčanie je spojené s plynutím času ako právne významnej skutočnosti a jeho právny následok nastáva, ak uplynula zákonom vymedzená doba bez toho, aby oprávnený subjekt uplatnil svoje právo na súde. V zmysle § 107 Obč. zákonníka pri nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia plynú dve premlčacie doby, a to subjektívna, ktorá je dva roky a začína plynúť odvtedy, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil a tiež objektívna, ktorá plynie od vzniku bezdôvodného obohatenia a táto lehota je tri roky a v prípade úmyselného bezdôvodného obohatenia je desať rokov.

Žalobkyňa mala žalovanému zaplatiť istinu vo výške 464,71 eur, z ktorej už v roku 2007 v 4 splátkach uhradila spolu sumu 302,72 eur a zvyšok istiny vo výške 161,99 eur bol uhradený v rámci sumy 1.034,46 eur poukázanej na účet oprávneného v rámci exekučného konania dňa 6.2.2015. Suma 872,47 eur už teda predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného.

24. Z hľadiska začiatku plynutia subjektívnej lehoty je rozhodujúce kedy sa dotknutá osoba dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. V prípade žalobkyne táto okolnosť nastala až dňom 31.5.2019 kedy nadobudol právoplatnosť rozsudok vo veci Okresného súdu Poprad sp. zn. 18C/79/2015. Týmto okamihom bolo právoplatne rozhodnuté, že sporná zmluva je bezúročná a bez poplatkov, teda žalobkyňa získala vedomosť o bezdôvodnom obohatení žalovaného. Žaloba v prejednávanej veci bola podaná dňa 12.2.2019, teda ešte predtým ako začala plynúť subjektívna premlčacia lehota, preto z tohto dôvodu k premlčaniu nároku žalobkyne nemohlo dôjsť.

25. Objektívna premlčacia lehota v zmysle § 107 ods. 2 Obč. zákonníka v danom prípade začala plynúť od 6.2.2015, kedy v poskytnutej sume 1.034,46 eur už boli zahrnuté aj platby nad rámec istiny. Objektívna premlčacia lehota je v zásade tri roky, ale pri úmyselnom bezdôvodnom obohatení je desať rokov. Žalovaný tvrdil, že v jeho prípade nemôže ísť o úmyselné bezdôvodné obohatenie. Súd poukazuje na rozhodnutia odvolacieho súdu, v ktorých už vo viacerých prípadoch riešil práve vo veciach, v ktorej stranou sporu bol žalovaný, otázku úmyslu pri jeho bezdôvodnom obohatení. Z týchto rozhodnutí súd poukazuje napr. na uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 19Co/67/2017-68 zo dňa 31.8.2017, kde odvolací súd konštatoval, že žalovaný zneužíva svoje právo ako veriteľ, lebo viackrát v priebehu rokov boli judikované všetkými súdmi rôznych inštancií porušenia práv spotrebiteľov vrátane upozornenia Európskej komisie vo vzťahu k Slovenskej republike na riešenie ochrany spotrebiteľov práve v otázke zneužívania veriteľských práv touto spoločnosťou. Úmysly spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., obohacovať sa na úkor spotrebiteľov sú zrejme, lebo táto spoločnosť má vedomosť z judikovaných rozhodnutí o vytykanom zneužití práva, či využívaní neprijateľných zmluvných podmienok. Odvolací súd tiež konštatoval, že žalovaný je podnikateľom, ktorý poskytuje pôžičky a úvery na profesionálnej báze, preto sa u neho predpokladá vyššia odborná úroveň a tým aj zodpovednosť za porušenie zmluvných povinností. Taktiež dal do pozornosti judikatúru Krajského súdu v Prešove, ktorou už opakovane bola riešená otázka desaťročnej premlčacej doby.

26. Aj v prejednávanej veci možno konštatovať, že žalovaný minimálne vedel, že neuvedením výšky RPMN a ďalších náležitostí nastane zákonom predpokladaná sankcia, t. j. že žalovaný ako veriteľ nebude môcť od žalobkyne ako dlžníčky žiadať úrok z úveru, poplatky, prípadne inú odplatu a pre prípad, že to tak urobí, bol s uvedenou zákonnou sankciou uzrozumený. Jeho konanie preto nemožno hodnotiť inak ako konanie zamerané na získanie bezdôvodného obohatenia bez právneho dôvodu, minimálne s nepriamym úmyslom získať majetkový prospech. Z tohto dôvodu sa nárok žalobkyne premlčuje v desaťročnej premlčacej lehote, preto vzhľadom na dátum podania žaloby neuplynula ani objektívna premlčacia lehota. Z uvedených dôvodov súd považoval žalovaným vznesenú námietku premlčania za nedôvodnú.

27. Vzhľadom na vykonané dokazovanie mal súd preukázané, že žalobkyňa na základe uzavretej úverovej zmluvy zaplatila žalovanému spolu sumu 4.409,05 eur (z toho v splátkach sumu 302,72 eur a na základe exekúcie sumu 4.106,33 eur), pričom mala uhradiť iba istinu vo výške 444,71 eur, teda rozdiel vo výške 3.944,34 eur predstavuje bezdôvodné obohatenie žalovaného na úkor žalobkyne. Z tohto dôvodu súd zaviazal žalobcu k vydaniu bezdôvodného obohatenia v uvedenej výške.

28. Žalobkyňa pôvodne požadovala vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 6.000,-- eur, aj keď preukázateľne uhradila iba sumu 302,72 eur a v exekučnom konaní bola vymožená suma 5.631,74 eur, pričom od týchto položiek je potrebné ešte odpočítať istinu, ktorú žalobkyňa mala vrátiť žalovanému. Súd sa nestotožnil s argumentáciou žalobkyne, že aj suma 1.525,41 eur, ktorú si ponechal súdny exekútor z titulu trov exekúcie, by mala predstavovať bezdôvodné obohatenie žalovaného. Subjektom záväzkového právneho vzťahu z bezdôvodného obohatenia je vždy osoba, ktorá sa na úkor iného bezdôvodne obohätí, teda ktorá získa určitý majetkový prospech v dôsledku porušenia iného právneho vzťahu. Suma 1.525,41 eur sa nikdy nedostala do dispozície žalovaného, čo v konaní ani nebolo sporné. Je pravdou, že v exekučnom konaní vedenom na Okresnom súde Poprad sp. zn. 19Er/290/2007 došlo k zastaveniu exekúcie z dôvodu, že exekučný titul bol vyhodnotený ako nespôsobilý, pretože bol vydaný na základe neplatnej rozhodcovskej doložky, teda oprávnené vzniká otázka, či boli dôvodne vymožené

trovy exekúcie od žalobkyne, ale je potrebné vziať do úvahy, že finančné prostriedky si ponechal súdny exekútor, teda nemožno konštatovať, že by z týchto finančných prostriedkov mal žalovaný nejaký majetkový prospech, čo je predpokladom vydania bezdôvodného obohatenia. S prihliadnutím na tieto skutočnosti súd žalobu v prevyšujúcej časti zamietol.

29. Podľa § 517 ods. 2 Zák. č. 40/1964 Zb. - Občianskeho zákonníka (v znení účinnom od 13.4.2006 do 28.2.2007), ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

30. Podľa § 563 cit. zákona, ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

31. Žalobkyňa si uplatnila aj úrok z omeškania, a to odo dňa podania žaloby, t. j. od 12.2.2019. Pri nárokoch z bezdôvodného obohatenia právny predpis neustanovuje lehotu na plnenie a táto nevyplýva ani z dohody účastníkov, preto povinnosť žalovaného plniť vzniká až na základe výzvy žalobkyne o vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa nepreukázala, že by pred podaním žaloby vyzvala žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia, preto súd za kvalifikovanú výzvu žalovanému považoval až doručenie žaloby a úrok z omeškania priznal až odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby, t. j. odo dňa 17.4.2019. Výška úroku z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 1. dňu omeškania s plnením peňažného dlhu (§ 3 Nariadenia Vlády SR č. 87/95 Z. z. v znení noviel). Z uvedených dôvodov súd priznal úrok z omeškania vo výške 5 % od 17.4.2019 a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

32. O trovách konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 2 CSP tak, že priznal náhradu trov konania žalobkyňi, ktorá bola v spore úspešná vo väčšom rozsahu, pričom zohľadnil pomer úspechu a neúspechu žalobkyne v konaní. Žalobkyňa požadovala zaplatenie sumy 6.000,-- eur a bol jej priznaný nárok na zaplatenie sumy 3.944,33 eur, čo predstavuje 66 % z uplatneného nároku. Úspech žalobkyne bol teda v rozsahu 66 % a jej neúspech bol v rozsahu 34 %, súd teda priznal žalobkyňi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 32 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd samostatným uznesením postupom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinnosť uvedená vo výrokovej časti tohto rozsudku nebude plnená dobrovoľne, môže oprávnený podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (Exekučný poriadok).